

██████████, dnia 18 czerwca 2012r.

Sygn. akt: OSD 20\12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej we ██████████

z dnia 18.06.2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w ██████████ w składzie :

Przewodniczący: r. pr. Maria KOHLBERGER - WIERZBOWSKA
Sędziowie: r. pr. Grzegorz KOWALIK
r. pr. Rafał KANIA

Protokolant: apl. radc. Adam SZCZERBIŃSKI

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP ██████████ radcy prawnego Anity Woronieckiej

przeciwko radcy prawnemu ██████████

ze skargi ██████████

po rozpoznaniu w dniu 18.06.2012 r. zażalenia ██████████ z dnia 13 marca 2012 r. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP ██████████ z dnia 11 marca 2012r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi ██████████ przeciwko r.pr. ██████████ o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 39 KERP.

postanawia:

Uchylić postanowienie z dnia 11 marca 2012r. sygnatura akt RD 11/12 o odmowie wszczęcia dochodzenia i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania

G. Kowalik

Pr.

Adam Szcherbiński

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 marca 2012r sygn.akt RD 11/12 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art.305 1 k.p.k. i art.325a k.p.k. w zw. z art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie postawienia radcy prawnemu ██████████ zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu art.39 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przez nie zawiadomienie dziekana rady okręgowej izby radców prawnych o toczącym się postępowaniu sądowym, w którym skarżąca była powodem.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego naruszenie zasad etyki zawodowej nie nastąpiło, z uwagi na to, że wynikające z procedury cywilnej terminy procesowe uniemożliwiają radcy prawnemu zawiadomienie dziekana o toczącym się postępowaniu sądowym. Dodatkowym argumentem przemawiającym za odmową wszczęcia postępowania było zdaniem Zastępcy Rzecznika to, że skarżąca nie mogła spodziewać się polubownego załatwienia sprawy, skoro nie wystąpiła z takim wnioskiem do sądu.

Postanowienie to skarżąca zażaliła, zarzucając:

- błąd w ocenie, że terminy procesowe wywołują skutek w postaci zdezaktualizowania się obowiązku przewidzianego w art.39 KERP,
- bezpodstawne przyjęcie, że złożenie w postępowaniu sądowym wniosku o ugodę ma wpływ i znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej naruszenia art.39 KERP,
- pominięcie w zaskarżonym postanowieniu drugiego zarzutu zgłoszonego w skardze a dotyczącego naruszenia art.27 KERP.

Okręgowy Sad Dyscyplinarny uwzględnił zażalenie i uchylił zaskarżone postanowienie.

Zarzut naruszenia procedury (przez pominięcie w zaskarżonym postanowieniu drugiego zarzutu skargi) jest uzasadniony. Art.94 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych ustala wymóg, aby postanowienie zawierało wskazanie sprawy oraz kwestii, której postanowienie dotyczy. Oznacza to wymóg sprecyzowania wszystkich zarzutów, tj. wskazania czynów, których popełnienie jest radcy prawnemu zarzucane, ich kwalifikacji prawnej, i odniesienia się do wszystkich zarzutów skargi. Odpowiednio, w przypadku odmowy wszczęcia postępowania konieczne jest stwierdzenie okoliczności wymienionej w art.17 § 1 k.p.k tj. wskazanie, co przemawia za przyjęciem, że czynu nie popełniono lub że nie zawiera on znamion deliktu dyscyplinarnego i odniesienie tego do wszystkich zarzutów skargi.

W zaskarżonym postanowieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odniósł się wyłącznie do zarzutu naruszenia art.39 KERP pominał natomiast ocenę drugiego zarzutu skargi, sformułowanego ogólnie jako naruszenie przez radcę prawnego ██████████ art. 27 KERP, polegające zdaniem skarżącej na tym, że w pismach procesowych w sprawie ze stosunku pracy, w której skarżąca była powodem, radca prawny ██████████ zamieszczała w pismach procesowych sformułowania, które nie miały charakteru merytorycznego a celem których był jedynie zamiar obrażenia skarżącej i /lub zdyskredytowania jej jako radcy prawnego w oczach sądu.

Brak oceny wszystkich zarzutów skargi stanowi naruszenie art.94 § 1 pkt 3 k.p.k, wobec czego Okręgowy Sad Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie.

Rozpoznając ponownie sprawę Rzecznik winien odnieść się w postanowieniu do obu zarzutów skargi i wskazać, dlaczego zawarte w skardze twierdzenia nie dają podstaw do

przyjęcia, że czyny skutkujące odpowiedzialność dyscyplinarną zostały faktycznie popełnione.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art.39 KERP Rzecznik powinien przede wszystkim ocenić, czy zarzut skargi i podane w nim okoliczności podpadają pod dyspozycję art.39 KERP, skoro przepis ten, obowiązek niezwłocznego zawiadomienia dziekana o przyjętym pełnomocnictwie, nakłada na radcę prawnego będącego pełnomocnikiem w sprawie przeciwko innemu radcy prawnemu tj. w sytuacji, w której radca prawny reprezentuje powoda, a nie w sytuacji spraw, w których radca prawny jest pełnomocnikiem pozwanego, jak to miało miejsce w przypadku w sprawy sądowej powołanej w skardze. Wynika to wprost z literalnego brzmienia przepisu art.39 KERP. Przepis ten sformułowany jest w sposób jasny i nie wymaga wykładni. Inne rozumienie tego przepisu, tj. rozciągnięcie wskazanego w nim obowiązku również na radcę prawnego będącego pełnomocnikiem strony pozwanej (na co wskazuje skarga) jest nieuprawnione: doprowadziłoby bowiem do sytuacji, w której pośrednictwo dziekana w ugodowym załatwieniu sprawy byłoby nieuprawnioną ingerencją w roszczenie powodowego radcy prawnego i jego prawnie chroniony interes. Dla oceny naruszenia tego przepisu, wbrew przekonaniu Rzecznika, nie mają natomiast znaczenia ani ewentualny wpływ terminów procesowych na faktyczną możliwość zawiadomienia o przyjętym pełnomocnictwie, ani zgłoszenie w sądzie (przez którąkolwiek ze stron procesu) propozycji ugodowej, zatem argumentacja oparta o te zdarzenia jest dla odmowy wszczęcia postępowania bezprzedmiotowa.

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie przysługuje środek odwoławczy (art.426 k.p.k w zw. z art.465 k.p.k i art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych).

J. Kowalik

Phy

Krzysztof Kowalik